

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/654/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514207138
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3514207138.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovej a členov JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľa: E. X., a.s., so sídlom W., P. 8, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673 proti odporcovi: F. Q., nar. XX.XX.XXXX, občan X. republiky, bytom P. D. XXX, o zaplatenie 199,20 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 04. novembra 2014 č. k. 12C/259/2014-39, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 199,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 28.06.2013, do troch dní.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v sume 128,41 eur, spočívajúcich v sume 33 eur v zaplatenom súdnom poplatku a v sume 95,41 eur v trovách právneho zastúpenia, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplatenia istiny vo výške 199,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 28.06.2013 do zaplatenia. Odporcovi nepriznal náhradu trov konania. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa žalovanej sumy domáhal na základe zmluvy o pripojení č. A6569535 zo dňa 22.10.2010, v zmysle ktorej zapožičal odporcovi SIM kartu, ktorá mu umožnila využívať navrhovateľom poskytované telekomunikačné služby. Zároveň na základe dodatku k zmluve o pripojení odpredal odporcovi mobilný telefón/telekomunikačné zariadenia HTC Desire C black za kúpnu cenu uvedenú v dodatku k zmluve s dohodnutou zmluvnou pokutou vo výške 204 eur. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že v dodatku k zmluve zohľadnil pri určení výšky zmluvnej pokuty výšku zľavy poskytnutej odporcovi pri predaji mobilného telefónu/koncového zariadenia. Dohodnutá zmluvná pokuta nie je vyššia ako výška zľavy, ktorá bola pri predaji mobilného telefónu/koncového zariadenia odporcovi poskytnutá; navrhovateľ taktiež zohľadnil aj časový aspekt uloženia zmluvnej pokuty a zohľadnil čas, kedy si odporca prestal plniť zmluvné povinnosti a tomu prispôbil aj výšku uplatňovanej zmluvnej pokuty. Mal za to, že vyššie uvedenými zmenami v dodatku k zmluve odstránil všetky vady, pre ktoré súdy v minulosti vyhodnotili zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Súd po vykonanom dokazovaní nárok navrhovateľa považoval za nedôvodný. Právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdil ako spotrebiteľský vzťah s tým, že predmetnú zmluvu o pripojení v spojení s dodatkom je nevyhnutné posudzovať podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a teda zmluva nesmie obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázal na to, že z obsahu zmluvy uzavretej medzi účastníkmi a jej dodatku vyplýva, že text zmluvy a dodatku bol vopred pripravený dodávateľom pre

neurčitý počet budúcich spotrebiteľov v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy a jej dodatkov sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa, objednanú službu a poskytnuté koncové zariadenie. Odporca ako spotrebiteľ mal síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohol ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednanie obsiahnuté v uvedených zmluvách a ich dodatkoch preto s poukazom na ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka a čl. 3 bod 2 Smernice 93/13/EHS nemožno považovať za individuálne dojednané. Je nesporné, že odporca ako spotrebiteľ nemal žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých a v predloženej zmluve fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute, dodávateľ pripustil iba možnosť modifikácie pre prípad porušenia v druhej časti doby viazanosti, teda šesť mesiacov pred ukončením doby viazanosti. Preto poukázal na pôvodné znenie ustanovenia dodatku, v ktorom bola dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón, ktoré v inom súdnom konaní (rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.04.2012) bolo vyhlásené za neprijateľnú podmienku s tým, že navrhovateľ ako dodávateľ služby je povinný zdržať sa jej používania. S poukazom na skutočnosť, že dohoda o zmluvnej pokute nebola individuálne dojednaná návrh na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. Poukázal na skutočnosť, že k dohode o zmluvnej pokute došlo podpísaním dodatku k zmluve č. A6569535 v časti 2.5., kde sa účastník zaviazal, že v prípade ak poruší niektorú zo svojich povinností určených v bode 2.3 a 2.5 písm. a/, b/, uhradí podniku zmluvnú pokutu vo výške 204 eur s tým, že právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinností účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku (napr. odstúpením od zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinností podľa bodu 2.3 písm. c/ tohto článku). V ust. bodu 2.5. bolo zakotvené znižovanie zmluvnej pokuty za splnenia podmienok ustanovených v dodatku. Odporca po doručení pokusu o pokonávkou zo dňa 13.06.2013 uhradil časť zo zmluvnej pokuty, konkrétne vo výške 4,80 eur. Zdôraznil, že zmluva o poskytovaní verejných služieb ako aj dodatok k tejto zmluve bol uzavretý dňa 22.10.2012 a nezaplatenie ceny za služby nastalo v období február 2013 až apríl 2013, t. j. výška zmluvnej pokuty ani nemohla byť znížená, pretože odporca za poskytnuté služby neuhradil faktúru už štyri mesiace po podpise zmluvy a dodatku, pričom doba viazanosti bola stanovená na 24 mesiacov. Uvedená výška zmluvnej pokuty teda v tomto konkrétnom prípade nebola neprijateľná, naopak, bola primeraná.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 220 O.s.p. zmeniť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p.. V prejednávanej veci navrhovateľ uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p..

Podstatou odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

V danej veci po preskúmaní odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na danú vec síce aplikoval správne právne predpisy, ale nesprávne ich interpretoval, preto navrhovateľom uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. bol opodstatnený.

Možno sa stotožniť so závermi prvostupňového súdu v tom smere, že zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom je zmluvou spotrebiteľskou a že uzavretá zmluva o pripojení č. A6569535,

ako aj dodatok k zmluve o pripojení má charakter formulárovej, typovej zmluvy a že odporca ako spotrebiteľ síce zrejme mal možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, preto zmluvné dojednania obsiahnuté v uvedenej zmluve a jej dodatku, v ktorom bola obsiahnutá aj dohoda o zmluvnej pokute, nemožno považovať za individuálne dojednané.

Odvolací súd sa však nestotožnil s názorom prvostupňového súdu, že takto dohodnutá zmluvná pokuta medzi stranami zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá by spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Z dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 22.10.2012, bodu 2.5 totiž vyplýva, že dohodnutá zmluvná pokuta sa neviaže na porušenie akejkolvek povinnosti uvedenej v dodatku, ale len na porušenie tam uvedených dvoch povinností odporcu - povinnosti platiť navrhovateľovi za poskytnuté služby riadne a včas a povinnosti zotrvať počas dojednanej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, pričom v bode 2.5 b, bolo dohodnuté, že pokiaľ k porušeniu povinností dôjde v období posledných šiestich mesiacov pred uplynutím doby viazanosti, výška zmluvnej pokuty sa bude postupne znižovať v závislosti od toho, koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušovania zmluvných povinností do konca doby viazanosti. Z úradnej činnosti súdu je súdu známe, že navrhovateľ v minulosti koncipoval zmluvnú pokutu podstatne širšie vo svojich predchádzajúcich zmluvách používal dojednanie, že nárok na zmluvnú pokutu mu vzniká v prípade, že zákazník poruší akúkoľvek svoju zmluvnú povinnosť, najmä nezaplatí riadne a včas cenu služieb alebo nezotrvá počas dojednanej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom. Z predmetnej zmluvy a jej dodatku je tak zrejmé, že navrhovateľ oproti minulosti v súlade s požiadavkami súdnej praxe upravil výšku zmluvnej pokuty tak, že táto je závislá od času, kedy dôjde zo strany zákazníka k porušeniu zmluvnej povinnosti, ktorá založí nárok navrhovateľa na zmluvnú pokutu a odzrkadľuje aj poskytnutú zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu. Takto dojednanú zmluvnú pokutu považoval odvolací súd za zmluvnú pokutu dojednanú v súlade s ust. § 544 Občianskeho zákonníka, ktorá nie je v rozpore s princípmi ochrany spotrebiteľa a nespôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Keďže zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že odporca porušil svoju zmluvnú povinnosť už krátko po uzavretí zmluvy, keď nezaplatil cenu za služby za obdobie február 2013 až apríl 2013, teda štyri mesiace po podpise zmluvy a dodatku, pričom doba viazanosti bola stanovená na 24 mesiacov, nebol dôvod pristúpiť ani k zníženiu dojednanej zmluvnej pokuty, a preto navrhovateľ má právo na zaplatenie celej dojednanej zmluvnej pokuty zníženej o sumu 4,80 eur, ktorú odporca dobrovoľne zaplatil, teda odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu v celkovej výške 199,20 eur.

Preto odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi ním žalovanú sumu 199,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od uplynutia lehoty splatnosti určenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 28.06.2013, v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z..

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 a § 142 ods. 1 O.s.p.. Po zmene napadnutého rozhodnutia bol v konaní plne úspešný navrhovateľ, preto mu súd priznal trovy prvostupňového aj odvolacieho konania. Trovy prvostupňového konania spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku za návrh v sume 16,50 eur a v trovách právneho zastúpenia v sume 67,10 eur (dva úkony právnej služby a` 19,92 eur: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu) + 2x režijný paušál a` 8,04 eur + 20% DPH z 11,18 eur, trovy konania na odvolacom súde spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku za odvolanie v sume 16,50 eur a v odmene za právnu službu v sume 28,31 eur za jeden úkon právnej služby: podanie odvolania vo veci samej + režijný paušál v sume 8,39 eur. Výška tarifnej odmeny za úkony advokáta bola vypočítaná podľa § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z. z.. Výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre rok 2014 pri prvých dvoch úkonoch právnej služby a pre rok 2015 pri treťom úkone právnej služby. Daň z pridanej hodnoty patrí advokátovi navrhovateľa podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky. Odvolací súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania k rukám zástupcu navrhovateľa v konaní podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.